

ملالی جویا: هیچ ملتی نمی‌تواند برای ملت دیگر آزادی بیاورد، ده سال جنگ این را ثابت ساخته است

پیپ انمن، [هفته‌نامه "گرین لیفت"](#) ، ۱۳ اپریل ۲۰۱۲

ملالی جویا فعال دموکراسی و نماینده سابق پارلمان در نشست اجتماع عمومی با شرکت ۱۵۰ تن بتاريخ ۱۱ اپریل اظهار داشت، "شما باید بالایی دولت خود فشار بیشتر وارد کنید تا بگذارد افغان ها خود سرنوشت آینده شان را تعیین کنند."

او می‌گوید، "هیچ ملتی نمی‌تواند برای ملت دیگر آزادی بیاورد، ده سال جنگ این را ثابت ساخته است، بهتر آن است تا نیروهای خارجی افغانستان را ترک گویند."

نشست عمومی که بوسیله ائتلاف ضد جنگ سیدنی تنظیم گردیده بود، ریاست آن را حقوق‌دان و فعال حقوق بشر، کیلی ترنر بر عهده داشت. ترنر به گرین لیفت ویکلی گفت: "این خیلی مهم است تا به حرف های ملالی جویا گوش داد، زیرا او صدای جمع وسیع از مردم عادی در سراسر افغانستان است که خواستار بیرون رفتن نیروهای خارجی از کشور شان هستند."

در پاسخ به پرسش های حاضرین جویا گفت، دولت آسترالمیا "سیاست اشتباه" ایالات متحده امریکا را

در افغانستان تعقیب می‌کند، که این "نه تنها استهزا دموکراسی برای شما، بلکه یک جنایت جنگی علیه مردم ما است."

زمانیکه رسانه های طرفدار جنگ در برابر جنایات که در افغانستان اتفاق می‌افتد خاموشی اختیار می‌کنند، جویا یک تصویر روشن از واقعیت ارائه می‌کند: "نیروهای آمریکایی - ناتو تا بحال در عملیات های شبانه هزاران نفر را کشته اند. بمب های خوشه‌ای، فوسفورس و سایر مواد مضر کیمیاوی که در این عملیات ها استفاده میشوند، برای مردم بی گناه ما جراحت های ناگوار بجا گذاشته اند."

جویا همچنان از جنایات و قساوت های جنگسالاران، طالبان و القاعده سخن می‌گوید "کسانیکه محصول قصر سفید در جریان جنگ سرد اند". او از غرب خواست تا دیگر به حمایت جنگسالاران آدمکش در افغانستان نپردازد.

او به حمایت دولت آسترالیا از مطیع الله خان اشاره کرد - کسی که در حال حاضر قوماندان امنیه ولایت ارزگان است، جای که نیروهای آسترالیایی آنجا مستقر اند. نیروها آلمانی از کار کردن با او ابا ورزیدند اما نیروهای آمریکای و آسترالیایی در کار کردن با او مشکل ندارند.

جویا می‌گوید: "روز به روز این جنایتکار نیرومند تر میشوند. او سالانه ۳۴۰۰۰۰۰ دلار از آسترالیا، ایالات متحده آمریکا و سایر دولت های غربی دریافت میدارد. حتی گفته میشود که یک تعداد از افراد مربوط به مطیع الله خان در آسترالیا آموزش نظامی دیده اند."

جویا از مردم آسترالیا خواست از ورود همچو افراد برای بازدید از کشور شان جلوگیری کنند، او به نمونه اخیر در ایتالیا اشاره کرد که در نتیجه اعتراضات مردمی برنامه رسمی محمد محقق، رهبر بنیادگرا حزب وحدت که می‌خواست در کنفرانسی در روم سخنرانی کند لغو شد.

محقق، یکی از خونریزترین قوماندانان جهادی در جریان جنگ های داخلی ۱۹۹۲ - ۱۹۹۶ است، او یکی از حامیان قانون ارتجاعی و ضد زن زیر نام "قانون احوال شخصیه شیعیان" بود.

جویا در پاسخ به این پرسش که، اگر نیروهای آسترالیایی کار های خوب در افغانستان انجام میداند اظهار داشت: "هیچ فرق میان نیروهای اشغالگر آسترالیایی و سایر نیرو های اشغالگر وجود ندارد: تمام آنان عین سیاست را در پیش گرفته اند و به خیانت علیه مردم ما می پردازند."

او تصویری را که اشغال افغانستان زنان را برای بدست آوردن حقوق شان کمک می کند قویا رد کرد. "ده ها هزار انسان بی گناه و غیر نظامی کشته شده اند، مراسم عروسی بمباران میشوند و بسیار از زنان و اطفال قربانیان بمب های خویشه ای و فاسفورس هستند."

"به گزارش بی بی سی بین ۲۰۱۰-۲۰۱۱ حدود ۲۳۰۰ زن دست به خودکشی زده اند. مردم در گرسنگی بسر می برند و مجبور اند فرزندان خود را بفروش برسانند."

"افغانستان هنوز هم دومین کشور آلوده به فساد اداری در سطح دنیا است. با وجود سرازیر شدن بیش از ۶۰ میلیارد دلار به کشور، بیشتر از ۹ میلیون نفر به کمبود مواد غذایی مواجه اند، نیاز نیست به مشکلات دیگر اشاره کرد."

جویا شجاعت زنان و مردان را ستود که دست به مقاومت می زنند، او به نمونه های زیاد اشاره کرد که مردم با شعار های علیه نیرو های اشغالگر و تقاضا خروج آنان به جاده ها برآمدند. بگونه مثال در حرکت های اخیر که در آن هزاران نفر در پی کشتار غیر نظامیان بوسیله نیروهای اشغالگر در ولایت هلمند و سوزاندن قرآن دست به اعتراض زدند.

او می گوید: "مردم شجاع با قبول خطر دست به تظاهرات می زنند. هر روز در سراسر افغانستان اینگونه اعتراض ها جریان دارد که بوسیله نیروهای دموکرات به شمول حزب همبستگی افغانستان و انجمن دادخواهان افغانستان سازماندهی میشوند."

"در زمان حاکمیت طالبان ما تنها یک دشمن داشتیم. ولی بعد از ده سال جنگ سه دشمن در برابر ما قرار دارد، جنگسالاران، طالبان و نیرو های اشغالگر."

او می گوید، زندگی در افغانستان پس از خروج نیروها ی اشغالگر "ساده نخواهد بود". ولی او بدین باور است که این نخستین و ضروری ترین قدم برای رسیدن به عدالت است. "دموکراسی بدون عدالت بی معنی است"

او سخنان خود را برای حاضرین اینگونه پایان داد: "نیرو ها مترقی در آسترالیا باید به نیرو های همفکر افغان شان برای توقف این جنگ بیوندند. بالای دولت خود فشار بیاورید تا بگذارد افغان ها خود سرنوشت شان را تعیین کنند. این خود مختاری واقعی است."